

1982. évi 5. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság és a Szocialista Népi Líbiai Arab Dzsamahirija között Budapesten, 1981. évi szeptember hó 24. napján aláírt konzuli egyezmény kihirdetéséről¹

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(Az egyezmény megerősítő okiratait Tripoliban, az 1982. évi március hó 21. napján cserélték ki.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és a Szocialista Népi Líbiai Arab Jamahiriya között Budapesten, az 1981. évi szeptember hó 24. napján aláírt konzuli egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az egyezmény magyar nyelvű szövege a következő:

Konzuli egyezmény a Magyar Népköztársaság és a Szocialista Népi Líbiai Arab Jamahiriya között

A Magyar Népköztársaság és a Szocialista Népi Líbiai Arab Jamahiriya a két állam között meglevő baráti kapcsolatok és együttműködés megerősítése, valamint a konzuli kapcsolatok továbbfejlesztése céljából az alábbi Egyezmény kötését határozta el.

I. fejezet

Meghatározások

1. cikk

- (1) Az Egyezmény alkalmazása körében a következő kifejezéseken az alábbiakat kell érteni:
- a) „konzulátus” főkonzulátus, konzulátus, alkonzulátus és konzuli ügynökség;
 - b) „konzuli kerület” az a terület, ahol a konzulátus konzuli feladatok végzésére jogosult;
 - c) „konzulátus vezetője” az a konzuli tisztviselő, akit felhatalmaztak a konzulátus vezetésére;
 - d) „konzuli tisztviselő” minden olyan személy, ideértve a konzulátus vezetőjét is, akit konzuli feladatok ellátásával bíztak meg, valamint az is, akit konzuli gyakorlat céljából helyeztek a konzulátusra;
 - e) „konzuli alkalmazott” minden olyan személy, aki igazgatási, műszaki vagy kisegítő feladatot lát el;
 - f) „a konzulátus tagja” a konzuli tisztviselő és a konzuli alkalmazott;
 - g) „a magánszemélyzet tagja” a konzulátus valamely tagjának kizárólagos magánszolgálatára alkalmazott személy;
 - h) „családtag” a konzulátus tagjának házastársa, gyermekei, szülei, házastársának gyermekei, szülei, feltéve, hogy a konzulátus tagjának háztartásában élnek és ő tartja el őket;
 - i) „a konzuli helyiségek” azok az épületek és épületrészek, valamint az azokhoz tartozó földterület, melyeket a konzulátus céljaira használnak, függetlenül azok tulajdonjogától, ideértve a konzulátus vezetőjének lakását is;
 - j) „a konzuli irattár” a konzulátus minden okmánya, levelezése, ügýirata, könyve, filmje, hangszalagja, rejtjelanyaga, nyilvántartása, valamint a védelmükre és megőrzésükre szolgáló berendezések;
 - k) „hivatalos levelezés” a konzulátussal és tevékenységével kapcsolatos minden levelezés;
 - l) „a küldő állam hajója” minden olyan vízijármű, amelyet a küldő államban lajstromoztak és ennek az államnak lobogója alatt hajózik, kivéve a hadihajókat;
 - m) „a küldő állam légi járműve” minden olyan repülőgép, melyet a küldő államban vettek nyilvántartásba, s amely ezen állam felségjelét viseli, kivéve a katonai repülőgépet.
- (2) Az Egyezmény rendelkezéseit a küldő állam állampolgáira és jogi személyeire kell alkalmazni, ideértve azokat a kereskedelmi vállalatokat is, melyeket a küldő állam jogszabályai szerint hoztak létre, s melyeknek székhelye ebben az államban található.

II. fejezet

Konzulátus létesítése, a konzuli tisztviselő és a konzuli alkalmazott kinevezése

2. cikk

- (1) Konzulátust a fogadó állam területén csak ennek az államnak beleegyezésével lehet létesíteni.
- (2) A küldő és a fogadó állam közös megegyezéssel állapítja meg a konzulátus székhelyét, rangját, valamint konzuli kerületét.
- (3) A konzulátus székhelyének, rangjának, konzuli kerületének megváltoztatása a küldő és a fogadó állam közös megegyezése alapján történhet.

3. cikk

- (1) A konzulátus vezetője akkor kezdheti meg működését, amikor konzuli megbízásáról szóló okirat bemutatása után a fogadó államtól működési engedélyt (exequaturt) kapott.
- (2) A küldő állam, a konzuli megbízásról szóló okiratot a fogadó állam külügyminisztériumának diplomáciai úton nyújtja át. A fogadó állam a megbízásról szóló okirat átvételét indokolás nélkül megtagadhatja.
- (3) A konzuli megbízásról szóló okirat tartalmazza a konzulátus vezetőjének családi és utónevét, rangját, a konzuli kerület és a konzulátus székhelyének megjelölését.
- (4) A konzulátus vezetője a fogadó állam hozzájárulásával, a működési engedély megadása előtt is elláthat, ideiglenes jelleggel, konzuli feladatokat.

4. cikk

A fogadó állam bármikor és indokolás nélkül diplomáciai úton értesítheti a küldő államot a működési engedély visszavonásáról, illetve arról, hogy a konzuli tisztviselő vagy a konzuli alkalmazott nemkívánatos személy. A küldő államnak az érintett személyt vissza kell hívni, ha tevékenységét már megkezdte.

Amennyiben a küldő állam e kötelezettségének teljesítését megtagadja, vagy annak ésszerű időn belül nem tesz eleget, a fogadó állam jogosult arra, hogy ezt a személyt ne tekintse a konzulátus tagjának.

5. cikk

(1) Ha a konzulátus vezetője feladatát bármely oknál fogva nem tudja ellátni vagy hivatala ideiglenesen nincs betöltve, a küldő állam a feladatok ideiglenes ellátására az ugyanazon konzulátuson, vagy a fogadó államban levő másik konzulátuson működő konzuli tisztviselőt, vagy ebben az államban levő diplomáciai képviselte diplomáciai személyzetének tagját kijelölheti, miután e személy nevét a fogadó állam külügyminisztériumával előzetesen írásban közölte.

(2) A konzulátus ideiglenes vezetője ugyanazokat a jogokat, kiváltságokat és mentességeket élvezi, mint amelyek a konzulátus vezetőjét az Egyezmény alapján megilletik.

(3) Ha az e cikk [\(1\) bekezdésében](#) foglaltak szerint a konzulátus ideiglenes vezetésével a küldő állam diplomáciai képviselte diplomáciai személyzetének tagját bízzák meg, e megbízás nem érinti diplomáciai kiváltságait és mentességeit.

6. cikk

Ha a fogadó állam a konzulátus vezetőjének működéséhez - akár ideiglenes jelleggel is - hozzájárult, erről késedelem nélkül értesíti a konzuli kerület illetékes hatóságait és biztosítja a szükséges intézkedések megtételét annak érdekében, hogy a konzulátus vezetője hivatali tevékenységét elláthassa és az Egyezményben biztosított jogaival élhessen.

7. cikk

A konzuli tisztviselő csak a küldő állam állampolgára lehet, és nem lehet a fogadó állam állandó lakosa; hivatali működésén kívül, bérjellegű jövedelemmel járó tevékenységet nem folytathat.

8. cikk

- (1) A fogadó állam külügyminisztériumát vagy az e minisztérium által megjelölt hatóságot írásban értesíteni kell:
- a) a konzulátus tagjának kinevezéséről, kinevezését követően a konzulátusra való megérkezéséről, végleges távozásáról, működése megszűnéséről, valamint a rangját vagy helyzetét érintő mindazokról a változásokról, amelyek a konzulátuson való működése során bekövetkeztek;
 - b) a konzulátus tagjának háztartásában élő családtagok érkezéséről és végleges távozásáról, valamint arról, hogy valamely személy családtag lett vagy megszűnt az lenni;
 - c) a magánszemélyzet tagjának érkezéséről és végleges távozásáról, valamint szolgálata megszűnéséről;
 - d) a fogadó állam állampolgárának vagy állandó lakosának a fogadó állam jogszabályai szerint történő konzuli alkalmazottként vagy a magánszemélyzet tagjaként való alkalmazásáról, illetőleg az ilyen személy alkalmazásának megszűnéséről.
- (2) Az érkezésről és a végleges távozásról lehetőleg előzetes értesítést is kell adni.

9. cikk

- (1) A fogadó állam illetékes hatóságai a konzuli tisztviselőt illetékmentesen ellátják olyan okmánnyal, amely személyazonosságát és rangját igazolja.
- (2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezéseit kell alkalmazni a konzuli alkalmazottra és a magánszemélyzet tagjára is, amennyiben nem a fogadó állam állampolgára, vagy annak nem állandó lakosa.
- (3) Az [\(1\) és \(2\) bekezdés](#) rendelkezéseit alkalmazni kell az ott említett személyek családtagjaira is.

[III. fejezet](#)

Könnyítések, kiváltságok, mentességek

10. cikk

- (1) A fogadó állam a konzulátus számára biztosít minden könnyítést annak érdekében, hogy tevékenységét kifejthesse és megteszi a szükséges intézkedéseket azért, hogy a konzulátus tagjai hivatalos feladataikat elláthassák és élhessenek az Egyezményben megállapított kiváltságokkal és mentességekkel.
- (2) A fogadó állam a konzuli tisztviselővel az őt megillető tisztelettel bánt és megtesz minden szükséges intézkedést személye és méltósága védelmére.

11. cikk

- (1) A küldő állam címere megfelelő kétnyelvű felirattal elhelyezhető a konzulátus épületére és a konzulátus vezetőjének lakására.
- (2) A küldő állam lobogóját ki lehet tűzni a konzulátus épületére, a konzulátus vezetőjének lakására és az általa hivatalos célból használt közlekedési eszközre.

12. cikk

A fogadó állam megkönnyíti a küldő állam számára, hogy a fogadó állam területén, ennek törvényei és más jogszabályai szerint a konzulátus céljára helyiségeket szerezhessen, valamint segítséget nyújt abban, hogy a konzulátus tagjai megfelelő lakást kapjanak.

13. cikk

A küldő államnak joga van arra, hogy

a) a fogadó állam törvényei és más jogszabályai szerint olyan földterületet, épületeket és épületrészeket megszerezzen, tulajdonában tartson, illetve használjon, amelyek a konzulátus és a konzulátus vezetőjének vagy a konzulátus tagjainak lakása céljára szolgálnak;

b) a tulajdonában vagy használatában álló földterületen épületeket építsen vagy a meglevő épületeket alakítsa az említett célokra.

Az e cikk rendelkezéseit úgy kell alkalmazni, hogy a küldő államra irányadók az építkezésről, várostervezésről és a műemlékvédelemről szóló jogszabályok.

14. cikk

(1) A fogadó állam hatóságai - kivéve, ha ehhez a küldő állam konzuli vagy diplomáciai képviselőjének vezetője vagy az egyikük által kijelölt személy hozzájárult - a konzulátus helyiségeibe vagy a konzuli tisztviselő lakásába nem léphetnek be.

(2) A fogadó állam kötelessége, hogy megvédje a konzulátust és a konzulátus vezetőjének lakását bármely behatolás vagy kártétel ellen, és megakadályozza nyugalmanak vagy méltóságának csorbítását.

15. cikk

A konzuli helyiségek, azok berendezése és a konzulátus vagyontárgyai, valamint közlekedési eszközei mentesek a honvédelmi vagy közérdekű célokra történő igénybevétel minden formája alól. Ha az igénybevétel mégis szükségessé válna, és erről a küldő és a fogadó állam között diplomáciai úton előzetesen megállapodás jött létre, mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a konzuli munkát ez az intézkedés ne akadályozza.

16. cikk

(1) A konzuli helyiségek és a konzulátus tagjának lakása, ha azok tulajdonosa vagy bérlője a küldő állam, mentesek mindenfajta országos vagy helyi adó és illeték alól, kivéve a tényleges szolgáltatások igénybevételéért járó díjakat.

(2) Az [\(1\) bekezdésben](#) foglalt mentesség nem illeti meg azt a személyt, aki a küldő állam nevében eljáró személlyel kötött szerződést.

(3) Az [\(1\) és \(2\) bekezdésben](#) foglalt rendelkezések a küldő állam tulajdonában levő és a konzulátus hivatalos céljaira használt járművekre is vonatkoznak.

17. cikk

A konzuli irattár és a konzuli okmányok mindenkor, és bárhol is vannak elhelyezve, védelemben részesülnek és sérthetetlenek.

18. cikk

(1) A fogadó állam megengedi és védelemben részesíti a konzulátus szabad érintkezését minden hivatalos ügyben. A konzulátus a küldő állam kormányával, valamint a küldő állam bárhol levő diplomáciai képviselőjével vagy konzulátusával történő érintkezése során minden megfelelő eszközt felhasználhat, ideértve a diplomáciai vagy konzuli futárokat, a diplomáciai vagy konzuli poggyászt és a rejtjeles vagy számjeles üzeneteket is.

Rádió-adóállomást azonban a konzulátus csak a fogadó állam hozzájárulásával létesíthet és használhat.

(2) A konzulátus hivatalos levelezése sérthetetlen.

(3) A konzuli poggyászt alkotó csomagokat a jellegükre utaló jól látható külső jellel kell ellátni és azok csak hivatalos levelezést, valamint kizárólag hivatalos használatra szánt okmányokat vagy tárgyakat tartalmazhatnak.

(4) A konzuli poggyászt alkotó csomagok nem nyithatók fel és nem tarthatók vissza.

(5) A konzuli futárt olyan hivatalos okmánnyal kell ellátni, amely feltünteti futári minőségét és a konzuli poggyászt alkotó csomagok számát.

A konzuli futár csak a küldő állam állampolgára lehet és nem lehet a fogadó állam állandó lakosa. A fogadó állam a konzuli futárt tevékenységének gyakorlása során védelemben részesíti, a konzuli futár személyes sérthetlenségét élvez, nem lehet őt őrizetbe venni, feltartóztatni, vagy személyes szabadságában bármely más módon korlátozni.

(6) A konzuli küldeményt rá lehet bízni hajó vagy repülőgép parancsnokára is, akit el kell látni a konzuli küldeményt alkotó csomagok számát feltüntető hivatalos okmánnyal, ez a személy azonban nem minősül konzuli futárnak. Az ilyen személytől a konzuli tisztviselő a konzuli küldeményeket szabadon és akadálytalanul veheti át.

19. cikk

(1) A konzuli tisztviselő mentes a fogadó állam büntető, polgári és államigazgatási joghatósága alól, személyes sérthetlenséget élvez és személyes szabadsága semmilyen formában nem korlátozható.

(2) A konzuli alkalmazott hivatali feladatainak ellátása során mentes a fogadó állam büntető, polgári és államigazgatási joghatósága alól. Hivatalos tevékenységi körén kívül sem lehet azonban letartóztatni, vagy személyes szabadságát más módon korlátozni, kivéve, ha olyan szándékos bűncselekményt követ el, amelyre a fogadó állam jogszabályai 5 évi vagy súlyosabb szabadságvesztés büntetést rendelnek.

(3) Ha a konzuli alkalmazottat személyes szabadságában bármilyen formában korlátozzák, erről a konzulátus vezetőjét haladéktalanul értesíteni kell.

(4) A konzuli alkalmazott elleni büntetőeljárást úgy kell lefolytatni, hogy az hivatali munkájában a legkevésbé akadályozza.

(5) Az [\(1\) és \(2\) bekezdésben](#) foglalt rendelkezések az alábbi polgári perekre nem alkalmazhatók:

- a) a konzulátus tagja által nem a küldő állam nevében kötött szerződésekből eredő perek;
- b) jármű, hajó vagy repülőgép által a fogadó államban okozott balesetből eredő kártérítési perek;
- c) olyan hagyatékra vonatkozó perek, amelyekben a konzuli tisztviselő örökösként, hagyományosként, hagyatéki gondnokként vagy végrendeleti végrehajtóként érdekelt, kivéve, ha a küldő állam képviselőjében járt el.

20. cikk

(1) A konzulátus tagja tanúként kihallgatható; amennyiben a konzuli tisztviselő a vallomástételt megtagadja, ellene kényszerintézkedést vagy büntetést nem lehet alkalmazni. A konzuli alkalmazott a tanúvallomást a [\(3\) bekezdésben](#) említett eseteket kivéve, nem tagadhatja meg.

(2) A tanúvallomást kérő hatóság köteles elkerülni, hogy a konzulátus tagját feladatainak teljesítésében akadályozza.

A konzuli tisztviselő a vallomást lakásán vagy hivatalában, valamint írásban is megteheti.

(3) A konzulátus tagja megtagadhatja a tanúvallomást hivatali tevékenysége körébe eső ügyben, ideértve a konzuli levelezést és a konzuli irattárban levő más okmányok átadását. Ezt a rendelkezést a konzulátus hivatali munkájával kapcsolatos ügyekben a családtagokra is alkalmazni kell.

(4) A konzulátus tagja megtagadhatja, hogy őt a küldő állam jogára vonatkozóan szakértőként hallgassák meg.

21. cikk

(1) A küldő állam a konzulátus tagját a 19. és a 20. cikk alapján megillető mentességről lemondhat, ennek a lemondásnak kifejezettnek kell lennie és azt írásban kell megtenni.

(2) Ha a joghatóság alóli mentességet élvező személy keresetet indít, az alapkeresettel összefüggő viszontkereset tekintetében nem hivatkozhat a joghatóság alóli mentességre.

(3) A polgári és államigazgatási joghatóság alóli mentességről való lemondás nem jelenti az ítélet végrehajtása alóli mentességről való lemondást is, ehhez külön lemondás szükséges.

22. cikk

A konzulátus tagja, amennyiben nem a fogadó állam állandó lakosa, mentes mindazon kötelezettségek alól, amelyeket a fogadó állam jogszabályai a külföldiek nyilvántartásba vétele és tartózkodási engedélye tekintetében előírnak.

23. cikk

(1) A konzulátus tagja mentes minden adó és illeték alól, kivéve:

- a) az áruk vagy szolgáltatások árába rendszerint belefoglalt közvetett adókat;
- b) a fogadó állam területén levő magántulajdonban álló ingatlanokat terhelő adókat és illetékeket;